

Pirineus Digital, 19/08/24

Acció-reacció

Enric Quílez i Castro.

ENRIC QUÍLEZ I CASTRO.- Darrerament, s'està parlant molt de la gentrificació al Pirineu. Comarques com la Cerdanya i l'Alt Urgell la pateixen, amb major o menor severitat, i altres de limítrofes, com el Berguedà, fa temps que la comencen a sentir, també.

La conversió de l'Alt Pirineu en una mena de parc temàtic per als habitants de la zona metropolitana, primer, i ara, com un pol d'inversió per a persones i empreses que especulen amb terrenys i habitatges, sobretot a Cerdanya, està generant una reacció de rebuig envers aquests moviments i, de pas, contra aquells que ho promouen.

Fa dies que les activitats principals de lleure al Pirineu es planifiquen pensant només en els turistes i els segons residents: concerts, festivals, fins i tot les festes majors. És normal, multipliquen per quatre o per cinc la població autòctona. És evident on són els diners, a més, tenint en compte que solen ser gent d'un perfil econòmic mitjà-alt.

Com deia, aquestes coses generen anticossos. De sempre hi ha hagut un cert rebuig contra els *pijos* de fora, però la cosa es va estenent. Primer, va ser un rebuig difús i després molt més focalitzat en contra dels Jocs Olímpics d'hivern. Val a dir que el Sr. Lambán, el llavors president de l'Aragó, va ser el principal responsable que no s'organitzessin aquests Jocs, però la reacció adversa del territori també va ser important.

Si només una dècada abans això hauria estat impensable, molta gent i moltes associacions es van posar d'acord per oposar-s'hi de manera aferrissada. Fins i tot una important manifestació a Puigcerdà va palesar el malestar de molts habitants pirinencs vers una operació que es va intentar vendre com a progrés per al territori, però que tothom s'ensumava que al darrere hi havia l'especulació per fer més rics als de sempre, sense preocupar-se gaire pel trinxament del territori. No sabem quin resultat hauria sortit en un referèndum. Tothom hi diu la seva, però és evident que l'opció en contra hauria tingut, com a mínim, un de potent.

Entre les protestes per la gentrificació i contra els Jocs d'hivern, va néixer, a Cerdanya, la Confluència per una Cerdanya Sostenible, una plataforma d'un

mund d'entitats socials, culturals, cíviques, mediambientals i alguna empresa, fins i tot, que volen replantejar el model econòmic de la comarca i que demanen debatre allò que en altres èpoques s'imposava, directament i sense consultar, des de les esferes de poder, tant des de Barcelona, com des del mateix territori.

Igualment, una altra plataforma —Pirineu Viu— s'ha organitzat en tot l'àmbit pirinenc, successora dels moviments antiJocs d'hivern, que pretén, també, repensar el model econòmic, ambiental i urbanístic de la serralada.

A Cerdanya, han aparegut en poc temps dos llibres publicats per l'Institut d'Estudis Ceretans, sobre la gentrificació: un, liderat pel Josep Vivas (*Gentrificació i turistificació a la Cerdanya?*) i l'altre, pel Marc Pont (*La Cerdanya: una comarca inaccessible per a molts*). També el darrer número de la revista *Querol* —el 35—, que edita el Grup de Recerca de Cerdanya, treia un dossier sobre la aquest tema.

I ara, sembla que s'està organitzant discretament un grup de reacció contra aquests processos gentrificadors i especuladors, format per gent de tota la comarca.

Sembla que la societat bull i la gent n'està tipa que els poders polítics no facin absolutament res per solucionar el problema de l'habitatge, que no afecta només la gent jove, sinó persones de totes les edats, professions i nivells econòmics (llevat dels rics, és clar).

Com deia Hegel, tota acció comporta una reacció. Veurem com evoluciona la cosa.